

Představujeme kandidáty do EP

**Na co se chcete v europarlamentu zaměřit a co je potřeba podle vás v rámci EU prosazovat především?
Co byste změnili, pokud byste na to po volbách v rámci frakce GUE/NGL měli dostatečnou sílu?**

1. **Kateřina Konečná**, 37 let, poslankyně EP, KSČM, Nový Jičín
2. **Andrej Bóna**, 23 let, student Masarykovy univerzity, překladatel, redaktor, SDS, Brno
3. **Artom Korjagin**, 30 let, Sociální družstvo Střecha, člen družstva, provozní baru, KSČM, Praha
4. **Roman Blaško**, 49 let, fotograf, redaktor Haló novin, KSČ, Luboměř
5. **Lukáš Pařízek**, 35 let, provozně technický specialista, KSČM, Litoměřice
6. **Dagmar Švendová**, 41 let, koordinátorka evropské levicové nadace, KSČM, Břeclav
7. **Zdeněk Štefek**, 44 let, předseda Výboru pro památkovou péči, kulturu a cestovní ruch Středočeského kraje, KSČM, Buštěhrad
8. **Kateřina Ambrožová Srncová**, 36 let, učitelka, KSČM, Zdounky
9. **Petr Pick**, 36 let, výzkumný pracovník - Výzkumný a zkušební letecký ústav, bezpartijní, Praha
10. **Lubomír Ledl**, 66 let, poradce ústavního činitele, SDS, Praha
11. **Anna Vaculíková**, 25 let, řidička kamionu - dálková přeprava do zahraničí, KSČM, Jindřichův Hradec
12. **Ivan Maštálka**, 36 let, právník, KSČM, Plzeň
13. **Petr Bureš**, 41 let, referent zahraničního obchodu, KSČM, Štětí
14. **Richard Pokorný**, 39 let, vysokoškolský učitel, KSČM, Plzeň
15. **Pavla Švepěš Šlahůnková**, 30 let, vedoucí kanceláře europoslankyně, KSČM, Trhové Sviny
16. **Tereza Čechová Humpolcová**, 31 let, vedoucí oddělení ÚV KSČM, KSČM, Tišice
17. **Jaromír Kohlíček**, 65 let, poslanec EP, KSČM, Teplice
18. **Zdeněk Ondráček**, 49 let, poslanec PS PČR, KSČM, Trutnov
19. **Jiří Hudeček**, 65 let, profesor Univerzity Karlovy v Praze, biochemik, SDS, Praha
20. **Eva Baďínková**, 52 let, občanská zaměstnankyně Policie ČR, KSČM, Holešov
21. **Ludvík Šulda**, 39 let, předseda Kontrolního výboru Zastupitelstva Olomouckého kraje, KSČM, Seloutky

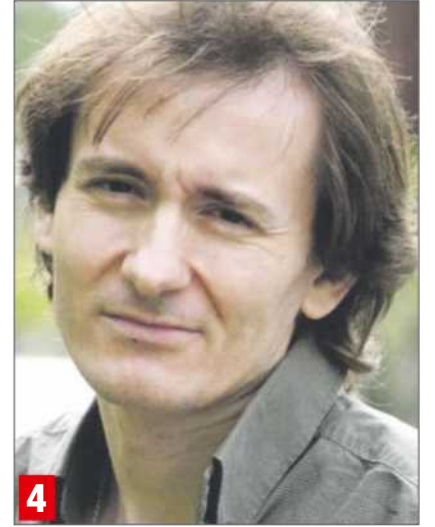
1

Roman BLAŠKO

Věnuji se od roku 2012 situaci na Ukrajině, od roku 2014 ukrajinské občanské válce. Dokonce jsem tuto krizi avizoval, ale nebyl jsem tehdy vyslyšen. Zkušenost s realitami v ukrajinské společnosti, kde jsem byl na 63denní misi k volbám v říjnu, listopadu a prosinci 2014 je k nezapomenutí. Měl jsem potom možnost tyto zkušenosti a informace odprezentovat jak na OV KSČ v různých částech naší země, tak i KSČM, ale i právě v Bruselu nebo Berlíně, Lipsku či na mém milovaném Slovensku. Mezinárodní otázky totiž určují národní politiku, až se to dotkne úplně každého z nás. Proto by se o společensko-politické procesy měli zajímat všichni. Zájem o společnost je ctnost.

Pokud bych měl tu sílu a možnost něco ovlivnit, zaměřil bych se ve frakci GUE/NGL v tuto chvíli na to nejzákladnější, a to uchovat nejen v Evropě mír. To je to nejzákladnější a nejpodstatnější ze všech otázek. Řešit krize výhradně politicky a naučit se předcházet konfrontacím schopností eliminovat pokusy o nastolení chaosu a války. Paradox je, že EU se tváří jako spasitel Ukrajiny a přitom ji těžce okrádá o vše cenné, co má. Musí dojít k zastavení odlivu ukrajinských pracovních sil a možků do jiných zemí. Nechat Ukrajinu, ať si vše řeší sama, ale jen za předpokladu kompenzace od těch, kdo tuto tragédii způsobili, a tím jsou USA a EU. Bohužel i my za to neseme odpovědnost. Stabilita na Ukrajině vytvoří podmínky pro stabilitu v Evropě. Teď nemluvím jen o EU...

Také je třeba se nezabývat pseudotématy. Ale to je spíš přání otce myšlenky. Kapitalismus je založen na korupci, konfrontaci, chaosu a válkách. Ihned po míru nastupují otázky sociální, a to v celém spektru. Neboť jen komunisté mohou do politiky vrátit sociální podstatu.

4

Lukáš PAŘÍZEK

Vzhledem k mému vzdělání a dosavadní profesní kariéře jsou mi blízká témata životního prostředí. Mám dost vyhraněný postoj vůči prolomení Evropského konceptu »předběžné opatrnosti«, například ve vztahu ke GMO potravinám a celkovému genetickému inženýrství v oblasti zemědělství. Z tohoto důvodu jsou pro mne nepřijatelné smlouvy jako TTIP atp.

Protože často cestuji po Evropě, je pro mne neakceptovatelná výše platu našich českých zaměstnanců v porovnání s jejich kolegy na západ od nás, a to vše ve vztahu k ceně základních potravin a spotřebního zboží. Do budoucna není dle mého názoru možné, aby mzda na území ČR (ale i v dalších nově přistupujících zemích EU) se výši tolik lišila od zemí, jako je Německo nebo Francie, přitom základní cena potravin a spotřebního zboží byla stejná.

Nebráním se diskusi o tzv. uprchlické krizi v posledních letech, zde je však nutné stanovit zkraye jednoznačnou definici pro rozdělení ekonomického migranta a válečného uprchlíka. To se často neděje. Ve výsledku je pak ekonomický migrant často zaměňován s environmentálním uprchlíkem a naopak válečný uprchlík s politickým uprchlíkem. Přitom problém globální změny klimatu a s tím nevyhnutelně spojené nové stěhování národů (environmentálních uprchlíků) je diskutován již více než 30 let. Místo aby byl problém řešen, tak evropské země společně s USA a často bez souhlasu OSN vnesly do problémových oblastí válečný chaos. Odmítám tzv. kvóty na uprchlíky, protože to není racionální řešení. Jsem pro racionální – pragmatickou obranu schengenského prostoru, která se bude opírat o závazek toho, že ti, kdo vstoupí, musí dodržovat místní zákony. Není možné tolerovat porušování zákonů ze strany přichozích. Je třeba bránit a prosazovat sekulární charakter veřejného prostoru, a to jak ve vztahu k současným církvím, ale i nově přichozím náboženstvím.

ho uprchlíka. To se často neděje. Ve výsledku je pak ekonomický migrant často zaměňován s environmentálním uprchlíkem a naopak válečný uprchlík s politickým uprchlíkem. Přitom problém globální změny klimatu a s tím nevyhnutelně spojené nové stěhování národů (environmentálních uprchlíků) je diskutován již více než 30 let. Místo aby byl problém řešen, tak evropské země společně s USA a často bez souhlasu OSN vnesly do problémových oblastí válečný chaos. Odmítám tzv. kvóty na uprchlíky, protože to není racionální řešení. Jsem pro racionální – pragmatickou obranu schengenského prostoru, která se bude opírat o závazek toho, že ti, kdo vstoupí, musí dodržovat místní zákony. Není možné tolerovat porušování zákonů ze strany přichozích. Je třeba bránit a prosazovat sekulární charakter veřejného prostoru, a to jak ve vztahu k současným církvím, ale i nově přichozím náboženstvím.

Při návštěvě Ruska v loňském roce jsem se na vlastní oči přesvědčil, že sankce EU vůči současné RF nefungují, a proto je namísto jejich přehodnocení nebo přímo odmítnutí.

Dagmar ŠVENDOVÁ

Mým přínosem je zkušenost z politiky na úrovni městské i krajské samosprávy, teoretická i praktická zkušenost s právem EU a hlavně znalost »bruselského prostředí«. Téměř pět let jsem pracovala jako asistentka europoslance Vladimíra Remka. Moje dizertační práce byla zaměřena na legislativní procesy EU a Evropského parlamentu. Nadále udržuji kontakty s bývalými kolegy v institucích EU a dalších evropských organizacích. Díky své současné práci pro pan-evropskou levicovou síť a pro politickou nadaci *transform! europe* nabízím mj. i znalost regionu střední a východní Evropy, kontaktů na levicové organizace, hnutí, odborové či studentské organizace a levicové politické strany v tomto regionu, ale i znalost prostředí Evropské levice.

V rámci své současné práce strategické poradkyně a koordinátorky pro střední a východní Evropu se snažím podpořit činnost levicových subjektů a posílit jejich postavení v dané zemi, podílím se na výzkumu či publikační činnosti nebo vystupuji na mezinárodních fórech a konferencích a sleduji vývoj hned několika politik EU.

Prostřednictvím práce pro europoslance Vladimíra Remka jsem se aktivně podílela převážně na agendách výboru Evropského parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku, rozpočtového výboru a na agendě delegace pro spolupráci Evropské unie a Ruské federace. Přispěla jsem tak svojí prací k utváření evropské kosmické politiky a budování evropských systémů družicových navigací – jako je systém Galileo nebo program Copernicus, ale také se zabývala i oblastí energetiky. Vážím si toho, že má práce byla kladně hodnocena nejen Vladimírem Remkem, ale i dalšími poslanci Evropského parlamentu či zástupci organizací a institucí, jako jsou například Evropská kosmická agentura nebo organizace NEREUS, a dalšími, s nimiž jsem během své práce v Bruselu spolupracovala. Po svém odchodu z EP jsem vývoj v této oblasti dále sledovala.

V současné době koordinuji a spoluorganizuji pravidelná jednání »Meziregionálního fóra Evropské levice: Kanál Dunaj-Labe« mezi státy ČR, Slovenskem, Rakouskem a Maďarskem koordinována jsem rovněž účast české levicové delegace na každoročním rakouském levicovém festivalu Volksstimmfest.

6

2

Andrej BÓNA

Mohl bych říct, že jako student Ekonomicko-správní fakulty na Masarykově univerzitě nejvíce tíhnu k ekonomickým tématům, ale je to složitější. Desetitisíce lidí musí pracovat na dlouhé směny, za špatných podmínek, za mzdy tak absurdně malé, že stejně nemožou zajistit dost peněz na to, aby se mohli důstojně postarat o sebe, rodinu a děti. Podobných příběhů jsou tisíce. Není normální vědět, že lidé ztrácejí svoji důstojnost, a nebyť kritický k systému, který tento podivný přístup považuje za normální. Příčiny těchto problémů se skrývají pod abstraktními pojmy jako »příjmová nerovnost« nebo »sociální dumping«, ale za hromadou terminologie a čísel se skrývají lidé z celé Evropy, kteří kvůli nim trpí každý den, znovu a znovu. Na evropské úrovni musí existovat jasně daná minimální mzda určená podle spotřebního koše v jednotlivých státech. Stejně tak finanční instituce a nadnárodní korporace nemožou jenom těžit z práce občanů Evropy. Giganty je potřeba progresivně zdanit, zdanit transakce finančních institucí a naopak

daňově i administrativně odlehčit slabším hráčům na trhu, sociálním podnikům nebo družstvům. Peníze získané ze zdanění silnějších a z rozmachu menších lze potom využít ke zvýšení životní úrovně Evropanů – posílení vědy a výzkumu, investic do škol a nemocnic a mnoha dalšího.

Také je třeba komunikovat s občany národních států, vést s nimi dialog, aby bylo vždy jasné, co se na úrovni EU řeší a jaký to má dopad v praxi. Dnes řada lidí vnímá EU jako černou skříňku, do které jednou za pět let hodí 21 lidí, pak se dějí nějaká politická kouzla, a za dalších pět let opáček. Je třeba důrazně trvat na suverenitě a stejném přístupu k jednotlivým členským státům, k EU a důrazně trvat na využívání dotačních peněz bez různých kliček, především tak, aby byly prospěšné občanům jednotlivých států.

Artom KORJAGIN

EU potřebuje velkou spoustu změn, momentálně se mému ideálu spolupracující Evropy ani neblíží. Největší problém vidím ve dvou spolu souvisejících věcech. První je obrovská moc lobbistických skupin různých odvětví evropského kapitálu a jejich těsná spolupráce jak s Evropskou komisí, tak s pravicovými europoslanci. Tato symbióza vytváří skvělé prostředí pro ty nejbohatší Evropany: ti takto mohou své bohatství a moc dále zvětšovat. Avšak přináší jen velmi málo prospěchu běžným občanům EU.

Druhým problémem je systém evropských dotací, který je obrovským mocenským nástrojem současné vládnoucí byrokratické elity. Obojí je potřeba co nejdříve vyměnit za takové mechanismy, které budou sloužit právě co největšímu počtu obyvatel Evropy.

Na frakci GUE/NGL i poslancích nejvíce oceňuji, že se nenechali koupit globálním kapitálem a aktivně bránili dalšímu prohlubování ekonomické globalizace. Také si vážím toho, že se nebáli vytažovat hlavní příčiny současných globálních problémů, jakými jsou např. agresivní vojenská politika, masový export zbraní do nebezpečných oblastí, ekonomické vykořisťování zemí třetího světa a dovoz levné pracovní síly. U našich europoslanců se mi pak líbilo, že když šlo o zájmy ČR, nebáli se nejen jít proti svým pravicovým protějškům, ale bez váhání oponovali i svým partnerům z frakce. Těm často chybí vzhled do problémů zemí bývalého východního bloku a mají tendence trpět »dětskou nemocí levičáctví« typickou pro naše západní partnery. Co mi naopak chybělo, byla tvrdší a radikálnější antikapitalistická rétorika.

Musíme se přestat snažit léčit důsledky globálního kapitalismu a namísto toho je nutné aktivně pracovat na jeho překonání. Začít aktivně hledat cestu k současné pracující třídě. Právě pracující třída a její zásadní úloha v boji proti globálnímu kapitálu je to, kam bychom teď měli vrhnout veškerou svou teoretickou i praktickou činnost.

3

KSČM - Česká levice společně!